

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

selvfølge­lig kan man risikere svingende rentabilitet også for konserverindustrien som medlem af et fællesmarked. Det er ikke noget slaraffenland, heller ikke for privat industri, at gå ind i fællesmarkedet; der bliver konkurrence inden for fællesmarkedet, og man kan meget vel tænke sig, at der bliver op- og nedadgående konjunkturer, som fører til svingende rentabilitet. Men det er ikke, som hr. Hjortnæs fejlagtigt tror, på grund af svingninger i råvareomkostningerne, for det er sikret, at der vil være et forhold mellem disse råvareomkostninger og den færdige pris. Det, der kan tænkes, er, at der bliver en skarpere konkurrence mellem eksisterende konservervirksomheder inden for det udvidede fællesmarked. Der tror vi imidlertid — og det tror jeg også den danske konserverindustri selv tror — at den er konkurrence­dygtig; men det hindrer selvfølgelig ikke, at svingende konjunkturer kan give svingende rentabilitet.

Jeg skal gerne løfte sløret for vores holdning til spørgsmålet om, hvordan man skal administrere direktivet vedrørende såkaldt førpensionering af landmænd. Vores holdning har været den, at vi principielt ville tilslutte os dette direktiv for ikke at tage unødigt lange forhandlinger om ændringer for vort eget vedkommende, og vi tilsluttede os derfor det, de kunne blive enige om. Men vi sagde, at den praktiske udformning af direktivets anvendelse i Danmark ville vi forhandle med fællesmarkedet om.

Der har vores grundholdning været den, som jeg i øvrigt har diskuteret meget nøje med Kommissionens landbrugskommissær, at vi ønsker det gennemført på en sådan måde, at det får ganske overordentlig ringe praktisk betydning, og det har man ret til, fordi man selv kan bestemme de kriterier, der skal anvendes for, hvornår man skal bringe disse forhold i anvendelse.

Derfor kan jeg godt love hr. Hjortnæs, at det ikke vil være noget, der vil få større betydning for de danske udgifter til støtteordninger; det er oven i købet muligt, det

kan ordnes sådan, at vi totalt set kommer til at tjene penge på det, fordi vi får del af fonden, og dér må vi altså undersøge, hvordan vi kan indrette det sådan, at det ikke kommer til at betyde noget på det danske budget.

Hr. Hjortnæs' gentagne påstand om, at man gennemhuller eksklusivbestemmelserne, er urigtig. Eksklusivbestemmelserne betyder, at en arbejdsgiver skal anvende organiseret arbejdskraft, og den arbejdskraft skal være organiseret i det fagforbund, der har eksklusivaftalen med arbejdsgiveren. Det eksempel, hr. Hjortnæs nævner, betyder blot, at den arbejder, der ville blive ansat fra Tyskland, som hr. Hjortnæs nævnte — det kunne altså også være vore venner i England — skal straks melde sig ind i vedkommende fagforening, så han fra det tidspunkt, han begynder, er medlem af fagforeningen. Det samme gælder i dag med de gæstearbejdere, vi har her i landet.

Der­næst vil jeg gerne komme med nogle kommentarer til hr. Skovmands betragtninger.

Hr. Skovmand fastholdt sin opfattelse af, at vi stadig væk ikke giver korrekte oplysninger eller skjuler tingene, og han gentager faktisk stort set alle de synspunkter, han tidligere har fremført, og mener, at vi alligevel ikke helt klart og præcist har givet svar på det, der er spurgt om. Men når hr. Skovmand så gennemgår eksemplerne, er det i virkeligheden ikke engang en gentagelse af de spørgsmål, hr. Skovmand tidligere stillede, men så er det, som hr. Anker Jørgensen rigtigt gjorde opmærksom på, nogle mere drejede og fornyede formuleringer af spørgsmål.

Vedrørende u-landene siger hr. Skovmand, at han ikke kan tro, vi vil kunne hjælpe disse u-lande, han har svært ved at tro, at det overhovedet kan lade sig gøre, fordi vi vil få alt for lidt indflydelse, og han spørger, hvad vi bygger på, når vi mener, vi kan gøre noget. Ja, det bygger vi jo bl. a. på de drøftelser, vi har haft i de sidste seks ministermøder om, hvilken større åben-